CZĘŚĆ XLIX — № 19. ROK 25 — (1854.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, $\frac{12}{24}$ MARCA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{11}{23}$ MARCA.

Rozkazy dzienne CESARSKIE *w Wydziale służby Cywilnej, wydane w Petersburgu.*

19 Lutego. Za wysługę lat zostają podniesieni do rang: Radzcy Dworu, Astrachański Gubernijalny Mierniczy Assesor Kollegialny *Popiel;*—Assesora Kollegialnego, Radzca Rządu Gubern. Kijowskiego, Radzca Honorowy *Jankulo;*— Radzcy Honorowego, Sekretarz Kollegialny Mierniczy pow. Wileńskiego *Bukojemski;* — Sekretarza Kollegialnego, Sekretarze Gubernijalni: Mierniczy osobny gubernijalnej rysowni Mińskiej *Wielikij*, Mierniczy pow. Lidzkiego *Szpakowski* i pełniący obowiązki Mierniczego pow. Bielskiego *Strumiłło - Pietraszkiewicz;* — Rejestratora Gubernijalnego, Rejestratorowie Kollegialni, Mierniczowie powiatów: Dryzieńskiego *Grabowski*, Bobrujskiego *Plasow*, i pełniący obowiązki: Witebskiego *Rodziewicz* i Dynaburgskiego *Pawłowicz;* — Zatwierdzony zostaje na urzędzie, obrany przez stan kupiecki, Prezes (dotychczasowy) Sądu Handlowego Petersburskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu baron *Korff;* — Mianowany: Miński Gubern. Lustrator Dóbr Państwa, Radzca Kolleg. *Popow*, Kijowskim Gubern. Lustratorem, na miejsce dymissyonowanego na własną prośbę Radzcy Dworu *Nosacz-Noskow;*— Uwolnieni zostają od służby spadli z etatu, Radzcy Honorowi, Lustratorowie gubernij: Wileńskiej *Budkiewicz*, Grodzieńskiej *Korzeniewski* i Kowieńskiej *Stankiewicz*.

23 Lutego. Zatwierdzeni zostają na urzędach, obrani przez Szlachtę, Kuratorowie honorowi zapasowych magazynów zboża w powiecie Łuckim, urzędnik Kancellaryi Naczelnika gub. Wołyńskiej, Sekretarz Gubern. *Stachowski*, z uwolnieniem od dotychczasowych obowiązków i niemający rang: *Nidecki* i *Podhorodeński;* — otrzymują dymissye, tacyż Kuratorowie w powiatach: Kamienieckim, niemający rangi *Żelski* i Bielickim, Sekretarz Gubern. *Kruszewski;* — Za wysługę lat, następni urzędnicy Królestwa Polskiego zostają podniesieni do rang: Assesora Kollegialnego, pełniący obowiązki Assesora Naczelnika oddziału Najwyższej Izby Obrachunkowej, Radzca Honorowy *Kucz*, ze starszeństwem od 18 Grudnia 1852; — Radzcy Honorowego, Sekretarz Dyrekcyi drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, Sekretarz Kollegialny *Wolański*, od 28 Kwietnia 1853; — Sekretarza Kollegialnego, Komisarz stacyi 3 klassy, Sekretarz Gubernijalny *Lisiecki*, od 20 Grudnia 1850; — dymissyonowany w 1853 roku ze Szlisselburskiego pułku strzelców, z rangą Sztabs-kapitana *Baranowski*, przyjęty do służby na pełniącego obowiązki Adjunkta oddziału Kantoru służących w Zarządzie Warszawskiego Ober-Policmejstra, z przemianowaniem na Sekretarza Gubernijalnego; — otrzymuje dymissyą na własną prośbę, zaliczony do Kancellaryi Prokurora Naczelnego Dziewiątego Departamentu Rządzącego Senatu, Radzca Honorowy xiążę *Lubomirski*.

24 Lutego. Towarzysz Prezesa Ekaterynosławskiej Izby Sądu Cywilnego Radzca Kolleg. *Szypiłło*, mianowany Ekaterynosławskim Gubern. Prokurorem; — otrzymują dymissye: od urzędu, na własną prośbę, zostający w Wydziale Ober-Prokurora 2 Oddziału 5 Depart. Rządzącego Senatu, Rzeczyw. Radzca Stanu Szambelan baron *Uxkull;* od służby, na własną prośbę; Sekretarze Kolegialni: Komisarz dla zapobieżenia kradzieży koni w pow. Włodzimierskim *Skalski* i Sekretarz Sądu Ziemskiego Starokonstantynowskiego *Brodowski* i Sekretarz takiegoż Sądu Zasławskiego *Syngalewicz;* zostają uwolnieni od służby, spadli z etatu, Lekarze Weterynaryjni Wydz. Dóbr Państwa: Izby Kowieńskiej Sekretarz Gubern. *Łopata* i Lekarze przy Zarządach okręgowych: Nowo-

alexandrowskim, Rejestrator Kolleg. *Ostrowiński* i Poniewieźskim *Pomarnacki*.

25 Lutego. Naczelnik okręgu Wołkowyskiego Dóbr Państwa, Radzca Dworu *Suszyński*, mianowany pełniącym obowiązki Radzcy Grodzieńskiej Izby tychże Dóbr.

27 Lutego. Mianowani: Członek Rady Państwa, Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radzca Tajny *Taniejew*, Starszym Członkiem Komitetu Opieki zasłużonych urzędników cywilnych, z zachowaniem dotychcz. obowiązków i godności; Urzędnik do szczególnych poruczeń VI klassy przy Sztabie Inżenierów Górniczych, Radzca Dworu *Raselli*, pełniącym obow. Naczelnika Oddz. Depart. Górnictwa i solowego Zarządu; Urzędnik do szczególnych poruczeń przy Deżurnym Jenerale Głównego Sztabu J. C. Mości, Radzca Kollegialny *Tomaszewski*, przeniesiony do Głównego Zarządu Dróg Kommunikacyj i Budów publicznych i mianowany urzędnikiem do szczególnych poruczeń VI klassy przy Głównozarządzającym;—za wysługę lat podniesieni do rang: Radzcy Stanu, Kassyer Gubernijalny Wołyński, Radzca Kollegialny *Kaczura*; — Radzcy Kollegialnego, Kassyer Gubern. Podolski, Radzca Dworu *Skibicki*; — Assesora Kollegialnego, Radzca Honorowy, Kassyer powiatowy Telszewski *Medeksza*; — Radzcy Honorowego, Sekretarz Kolleg. Kassyer powiatowy Czerykowski, *Ratomski-Kmita*; — otrzymują dymissyą, na własną prośbę, Starszy Pomocnik Radzcy Kancellaryi Naczelnika gubernii Kijowskiej i Zarządzający sprawami Kijowskiego gubernijalnego Komitetu inwentarzy, Sekretarz Kollegialny *Kotowicz*.

28 Lutego. Pełniący obowiązki Starszego Referenta w Komitecie Statystycznym, Radzca Dworu *Arnoldi*, mianowany pełniącym obow. Mińskiego Vice-gubernatora; Młodszy Członek Komory Celnej Radziwiłowskiej, Radzca Dworu *Moczulski*, mianowany Głównym Nadzorcą gospodarstwa wiejskiego Zarządu pałacowego Carskosielskiego, a młodszy Pomocnik Sekretarza Depart. Granicznego Rządzącego Senatu, Sekretarz Kollegialny *Bielicki*, Tłumaczem w Zarządzie XIII okręgu dróg kommunikacyj; — wykreśleni ze spisów, zmarli: Vice-gubernator Miński, Radzca Stanu *Lubi* i Horodniczy Prużański, Pułkownik *Chodorowicz*.

— Przez Dyplomata Cesarskie z dnia 28 Lutego, Najłaskawiej mianowani kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 2 klassy, Mistrz Dworu, Zarządzający Dworem J. C. Wysokości W. X. Konstantyna Mikołajowicza *Saburow*;—Św. Stanisława 1 klassy, Pełniący obowiązki Koniuszego Dworu J. C. Wysokości W. X. Konstantyna Mikołajowicza, Rzeczywisty Radzca Stanu *Bibikow*.

— Przez Ukazy Cesarskie do Kapituły Orderów, Najłaskawiej mianowani zostają kawalerami orderów: Św. Włodzimierza 3 klassy, w nagrodę odznaczonej gorliwością służby, 28 Stycznia, Dowodzca 2 brygady 2 lekkiej dywizyi jazdy, Jenerał-major *Mielnikow 1* i Pułkownicy: pełniący obow. Wojennego Naczelnika gub. Radomskiej liczący się w jeździe *Raspopow 1* i Starszy Adjutant Zarządu Artylleryi czynnej Armii, liczący się w polowej pieszej artylleryi *Knyszew*; 30 Stycznia, Pomocnik Głównego Doktora wojennego Warszawskiego Lazaretu, Radzca Kollegialny *Jarocki* i Starszy Ordynator tegoż Lazaretu, Radzca Stanu *Stakebrandt*;— Św. Anny 2 klassy z koroną, w nagrodę odznaczonej gorliwością służby, 28 Stycznia: Jenerał-Wagenmejster czynnej Armii, Jenerał-major *Krasnik 1*, Pułkownicy: pełniący obowiązki Wojennego Naczelnika gub. Augustowskiej *Kuszkowski* i pełniący obowiązki Starszego Adjutanta w Zarządzie Artylleryi czynnej Armii *Lewszin 2*, Major pułku Żandarmów *Swiet 1*, Członek Rady Zarządu Jenerał-Intendenta czynnej Armii, Radzca Stanu *Krupka*, Naczelnik Oddziału tegoż Zarządu, Radzca Kollegialny *Rużyński*; 30 Stycznia, Pomocnik Jenerał-Sztab-Doktora czynnej Armii, Radzca Stanu *Agafonow*, Starszy Ordynator Warszawskiego wojennego Lazaretu Radzca Stanu *Bortkiewicz* i Dywizyjny Lekarz 2 lekkiej dywizyi jazdy Radzca Kolleg. *Westenholz*; — Tegoż orderu 2 klassy, w nagrodę odznaczonej gorliwością służby, 28 Stycznia, Pułkownicy: pełniący obowiązki Wojennego Naczelnika gub. Płockiej, liczący się w Armii *Pozniak 1*, i Plac-major Warszawskiej Cytadelli, liczący w batal. Saperów *Bykow 3*, Kapitan Warszawskiego dywizyonu Żandarmów *Smirnow*, Buchalter Zarządu Jenerał-Intendenta czynnej Armii, Radzca Kolleg. *Millaur*, Radzcy Dworu: zostający przy tymże Zarządzie, Prowiantski Komisyoner *Grigorowski* i Pomocnik Ober-Kontrolera ze strony Kontroli Państwa przy tymże Zarządzie *Bibko* i Assesorowie Kollegialni: Sekretarz Zarządu Dyrektora lazaretów czynnej Armii *Grigorjew*, Starszy Buchalter Zarządu Jenerał-Intendenta czynnej Armii *Zajcow* i Buchalter polowego Prowiantskiego Komisyonerstwa 1 korpusu piechoty *Łucki*; 30 Stycznia, Starszy Ordynator Warszawskiego wojennego Lazaretu, Radzca Dworu *Saks*;—zaliczony zostaje do tegoż orderu i klassy, Nauczyciel religii w Alexandrowsko-Brzeskim korpusie Kadetów, Kapłan Rzymsko-Katolicki *Koźmian*, w nagrodę wzorowie gorliwego pełnienia swoich obowiązków, poświadczonego przez J. C. Wysokość Następcę Cesarzewicza, Głównego Zwierzchnika wojskowych zakładów Wychowania; — Tegoż orderu 3 klassy, 28 Stycznia: Podpułkownik polowych Inżenierów Starszy adjutant Głównego Sztabu czynnej Armii, w Wydziale Jenerał-kwatermistrza *Kori*, Major pułku pieszego J. C. Wysokości W. X. Włodzimierza Alexandrowicza *Połubiński 3*, Kapitan Warszawskiej komendy Inwalidów *Własow*, Plac-adjutant Warszawskiej Cytadelli, Sztabs-kapitan *Mamontow*, Porucznicy Warszawskiego dywizyonu Żandarmów *Sławiński* i *Studnicki - Gizbert* i zostający w 10-m Okręgu Oddzielnego Korpusu Straży Wewnętrznej Podporucznik *Remiszewski*; 2 Lutego, Miński Sprawnik Ziemski, Radzca Dworu *Fligel*; —4 Lutego, zostają zaliczeni do tegoż orderu i klassy, w nagrodę pilnego i odznaczonego gorliwością pełnienia swoich obowiązków, Nauczyciele Religii w korpusach: Połockim, kapłan zakonu Franciszkańskiego *Kutowski*, i Paziowskiego, Podproboszcz S.-Petersburskiego para-

fialnego kościoła świętej Katarzyny, Lektor Teologii, kapłan zakonu Dominikańskiego *Stacewicz.*

Ukazy Cesarskie *do Rządzącego Senatu.*

26 Lutego. Uralski Berg-Inspektor, Pułkownik Górniczych Inżenjerów *Achmatow*, na własną prośbę otrzymuje uwolnienie od służby, w randze Jenerał-majora.

27 Lutego. «Zamianowawszy Jenerała od Inżenjerów *Dehn'a*, pełniącym obowiązki Kronstadtskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, z zachowaniem godności Inspektora wydziału Inżenjeryi, Najłaskawiej nadajemy mu prawa Dowodzcy Oddzielnego korpusu w czasie wojny, na zasadzie Ustawy o Zarządzie Armij, z dnia 5 Grudnia 1846 roku, poddając pod jego zwierzchnictwo z takowemi prawami Kronstadtski garnizon i wszystkie, w tej twierdzy znajdujące się wojska.»

Tegoż dnia. «Naczelnikowi triangulacyi Królestwa Polskiego, Jenerał-porucznikowi Jeneralnego Sztabu *Tennerowi*, Najłaskawiej Rozkazujemy zasiadać w Warszawskich Rządzącego Senatu Departamentach, z pozostaniem w Jeneralnym Sztabie.»

1 Marca. «Dowodzącemu czynnym korpusem na Kaukazsko-Tureckiej granicy, liczącemu się w Armii Jenerał-porucznikowi Xięciu *Bebutow 1*, Najłaskawiej nadajemy prawa Dowódzcy Oddzielnego korpusu w czasie wojny, pod głównem zwierzchnictwem Dowodzącego Oddzielnym Kaukazskim korpusem i wojskami doń przykomenderowanemi, Jenerała jazdy *Reada.*»

Tegoż dnia. «Uwolniwszy Namiestnika Kaukazskiego, Jenerał-Adjutanta, Jenerała piechoty Xięcia Woroncowa, na własną prośbę, na urlop, Najłaskawiej Rozkazujemy na czas jego nieobecności, Jenerałowi jazdy *Readowi*, zarządzać wydziałem Cywilnym na Kaukazie i za Kaukazem, ze wszystkiemi prawami, Jenerał-Adjutantowi Xięciu Woroncow, jako Namiestnikowi, służącemi.»

NOWINY Z NAD-DUNAJU.

Z nad-Dunaju odebrano wiadomości następujące:

«Żeby odciągnąć uwagę Turków i zadać jak największą szkodę ich statkom pod Sistowo i Nikopoli, Dowodzący wojskami polecił Jenerał-porucznikowi *Chrulew*, urządzić na przeciw pomienionym punktom kilka bateryj, na wzór tych, które były ustawione na przeciw Ruszczukowi, z rozrządzenia Jenerał-adjutanta *Schildera.*

Działanie ich rozpalonemi kulami było uwieńczone zupełnym skutkiem. Za pomocą ich spalono w ciągu dni 15 i 16 Lutego dziewięć wielkich i znaczną liczbę małych tureckich statków, tudzież pomost służący za przystań i dziesięć batów.

Zatrwożeni tém turcy pośpieszyli część ocalałych statków swoich uprowadzić w górę rzeką Osmą, a dalsze rozproszone przez nich zostały na niewielkiej przestrzeni po Dunaju.

W Kalafat, 19 Lutego, Turcy, oczekując zapewna napadu z naszej strony, wzmocnili swoje przzodowe posty. Za pierwszem ukazaniem się naszych kozaków, posunęli ku nim na spotkanie znaczną kolumnę jazdy.

Żeby podtrzymać tę trwogę, 20 Lutego, o godz. 9 wieczorem, skierowany był ku Kalafat dywizyon huzarów, z dwoma konnemi działami i kozakami.

Po dwóch wystrzałach z dział do przodowej pikiety tureckiej, nastąpiła w Kalafat wielka wrzawa i dało się słyszeć bicie w bębny. Kozacy odparli przodowy nieprzyjacielski łańcuch aż do samych warowni i żeby Turków w niepewności utrzymać, rozłożyli ognie dokoła całego Kalafatu; uwiedzeni Turcy wszczęli do nich ogień z dział, ale ten żadnej nam nie zadał szkody.

Swietna sprawa 20 Lutego pod Kalarasz, naprzeciw Sylistryi, o której dano już krótką wiadomość, miała najpomyślniejsze dla nas skutki.

Uzbroiwszy bez przeszkody urządzone naprzeciw tego punktu bateryе, wszczęliśmy z nich ogień, który zmusił do zamilczenia tureckie forteczne działa; służba artylleryjska, wojska i mieszkańcy Sylistryi, schronili się z miasta do Cytadelli, od trafnych zaś wystrzałów naszych, miasto zapalało się w trzech miejscach.

Z naszej strony, z żołnierzy, zabity tylko 1 i raniony 1. Tak małą stratę należy przypisać biegłości w rozmieszczeniu bateryj i trwałej ich budowie.

Strzelaniem z dział rozrządzał z wzorową wytrawnością i nieustraszonością Jenerał-major *Proskuriakow*, który ciągle znajdował się na bateryach, wraz z dymisyonowanym Pułkownikiem Wołoskiej służby *Konesko.*» *(R. I.)*

Ukazy Rządzącego Senatu.

(z 1 Departamentu.)

1.) *23 Lutego.* O rozciągnieniu poboru Króbki na żydów, dzierżawiących w dobrach Skarbowych szynki, piwne browary i młyny, z zastrzeżeniem, iż w żadnym razie pobor takowy nie ma przewyższać 5 procent rocznej arendy i że niniejsze postanowienie nie rozciąga się na kontrakty arendowne, zawarte przed wydaniem takowego. (Zdanie Komitetu PP. Ministrów, Najwyżej zatw. 11 Stycznia 1854 roku.

2.) *24 Lutego.* Z ogłoszeniem Zdania Rady Państwa Najwyżej zatwierdzonego 28 Grudnia 1853, zawierającego przepisy zabezpieczające od roztrwonienia summy, składane przez akcyonistów wszelkich kompanij przemysłowych, przed ustanowieniem ogólnego Zarządu tychże Kompanij.

— Przy Ukazie Rządzącego Senatu, z 1 Departamentu, z dnia 25 Lutego, podana została do powszechnej wiadomości Ustawa o przedaży skarbowej wódki i z niej wyrobów w guberuijach Syberyjskich, od 1855 po 1859 rok.

— Na zasadzie 1856 artykułu Tomu X Układu Praw, P. Minister Skarbu doniósł Rządzącemu Senatowi, 21 Stycznia b. r., że Towarzystwo S.-Petersbursko-Lubeckiej żeglugi parowej do przewozu podróżujących i towarów, założone w roku 1851, a istniejące następnie z mocy Ustawy Najwy-

żej zatwierdzonej 4 Marca 1849, czynności swoje zamknęło i przystąpiło do likwidacyi rachunków.

— W *Journal de S.-Petersbourg*, z dnia 7 Marca czytamy: «Nieraz już przychodziło nam wykazywać lekkomyślność, z jaką organa Prassy zagranicznej przyjmują i szerzą nowiny najmniej uzasadnione, wymysły najniepodobniejsze do prawdy ilekroć te zdają się im zdolnemi wzbudzić przeciw Rossyi uczucia nieufności i obawy.

Dla dostąpienia tego celu, niczem się zrażać nie zdaje ich imaginacya i dobra wiara; nie wzdrygają się baśni najbardziej pozbawionych wszelkiego pozoru prawdy; za nic nawet mają dotykalne sprzeczności, w które same częstokroć wpadać zwykły. Temat bowiem waryowany bywa stosownie do potrzeby chwilowej i wymagań dyskussyi; dziś naprzykład Rossya jest wystawiana jako niemająca rzeczywistej siły, i tylko broniąca się swym obszarem i pustyniami; w zaczepnych zaś działaniach nie ma ona żadnego znaczenia, żadnej potęgi, armije jej przybywają już znużone na teatr wojny, źle uorganizowane, źle zaopatrzone, a przeto niechybnie muszą być bite w każdém spotkaniu; jutro, przeciwnie, jest to Państwo straszne, ogarniające zarazem północ i południe, gotowe zawsze do zgnębienia cywilizacyi europejskiej.

Ale nie jedna tylko Europa tak jest narażona; jeżeli mamy wierzyć wiadomościom głoszonym w ostatnich czasach przez celniejsze dzienniki zagraniczne, sama Azya nie byłaby pod tym względem bezpieczną. Chiwa wpadła już w ręce armii rossyjskiej, i ta, gotując się do nowych zaborów, fortyfikuje się ponad Oxus i samą swą obecnością zagraża potędze brytańskiej w Indyach.

Nie tyle nas dziwi szerzenie tej nowiny, jakkolwiek pozbawionej wszelkiej zasady. Lubo, ile nam wiadomo, *Times* i kompanija, nie mają jeszcze korrespondentów w małych państwach górnej Azyi, puszcza się tam jednak w obieg mnóstwo fałszywych wieści, które niełatwo jest kontrolować. Zkądinąd, dla prassy angielskiej nie wydaje się rzeczą niepodobną do prawdy, iż Rossya tak poczyna sobie względem swoich sąsiadów, jak dawniej Anglija postępowała w Indyach, jak niedawno jeszcze postąpiła z Pendżab i jak w tej właśnie chwili działa z Państwem Birmanów.

Ale co zasługuje na wyświecenie, to wytrwały, krnąbrny upor, z jakim te baśnie się powtarzają, a nadewszystko okoliczności szczegółowe i rzekomo dokładne, jakiemi są przyozdobione. Tak to dzienniki większej części Europy jeden po drugim głosiły w ostatnich czasach, że Jenerał Perowski, na czele armii ruskiej, jest już tylko o dwa dni drogi od Chiwy, że wysłał *czterech* agentów do Chana Kabulu, Dost-Mohammeda, zapraszając go do obozu rossyjskiego, gdzie miał mu być wręczony list od Cesarza Mikołaja i skłaniając do zawarcia poczwórnego przymierza z Rossyą, Chanem Chiwy i Emirem Bochary. Nic nie braknie w tej powieści; po propozycyach, ogłoszona jest odpowiedź Dost-Mohammeda, który miał oświadczyć, że gotów jest do zawarcia przymierza, dodając wszakże, iż nie przejdzie przez Oxus na spotkanie dawnego swego wroga, Emira Bochary, aż Jenerał Perowski odda mu, jako zakładników, syna i pierwszego Ministra tego ostatniego.

Dalej, czytamy szczegóły o attaku i zdobyciu Chiwy przez jenerała Perowskiego. Miasto dzielnie się broniło, ale musiało się nakoniec poddać po 32 dniowém oblężeniu. Prosimy zauważyć tę cyfrę: po 32 dniach, ni mniej ni więcej. Jak zaś attak i wzięcie tego miasta daje się pogodzić z zaproszeniem Chana Chiwy do zawarcia przymierza, tego nawet nie raczą nam objaśniać. Trzeba było, w obecnych okolicznościach, przytoczyć jakiś fakt, jakiś niezaprzeczony i dobitny dowód, na poparcie wiecznie powtarzającego się oskarżenia Rossyi o *żądzę zawojowań*. Ztąd te dowcipne wymysły, którym odległość i szczegółowość opisu nadają pewną barwę prawdopodobieństwa, a których zaprzeczenie, przybywa zawsze już po czasie; po sprawieniu pierwszego wrażenia mniejsza już w co się obróci samo twierdzenie. Sztuka udała się, — John Bull zatrwożył się o swe najdroższe posiadłości; widzi już, jak Jenerał Perowski, na czele armii ruskiej, rozbija namioty u stop Himalai, widzi potężny sojusz wszystkich krajów Azyi środkowej, stwierdzony wspólną nienawiścią ku panowaniu angielskiemu, grożący samemu nawet bytowi Państwa Indyjskiego, odwołujący się do licznych niechęci, tlejących pomiędzy ludami różnorodnemi, które przemoc zdołała podbić, ale nie przywiązać do jarzma nowych władców. — Zaprawdę jest czém zastraszyć jego wyobraźnią, a tego tylko potrzeba rozsiewaczom podobnych nowin.

Mniemamy wszakże naszym obowiązkiem uspokoić łatwowiernych czytelników, którzyby tém się zatrwożyć mogli. Cywilizacya azyatycka równie jak i Europejska, nie ma się czego lękać ze strony Rossyi.—Jenerał Perowski nie wyjeżdżał z Petersburga, Chan Chiwy jest jeszcze w pełném użyciu swych posiadłości, swej niepodległości i praw samowładztwa; stosunki Rossyi z tym krajem są i pozostaną przyjaźne, tak długo, jak ten nieprzestanie rozumieć własnego swego interessu i utrzymywać porozumienie dobrego sąsiedztwa; daleko mniej przeto wystawiony jest na niebezpieczeństwo, pomimo swą słabość, niż Królestwo Awy, i nakoniec, jeżeli cisza, spokój i istnienie Państw azyatyckich w obecnej chwili lub w przyszłości są zagrożone, to zaiste nie ze strony Rossyi.»

— W odezwie, przesłanej przez Bejów i Murzów Krymskich do Naczelnika gubernii Taurychiej, wyrażono co następuje: «Lat siemdziesiąt już upłynęło od chwili, kiedy Krymski półwysep został wcielony do potężnego Państwa Rossyjskiego. W ciągu tego okresu, tatarzy Krymscy, nietylko nigdy nie naruszali świętego obowiązku przysięgi wiernego poddaństwa swojemu Monarsze, ale, szczęśliwie bytując pod berłem Ruskiego Władzcy, głosili i głoszą niezliczone ku nim łaski J. C. Mości. Oni nie tylko spokojnie zażywają wszelkich praw, osobistej swobody, nietykalności ich wiary, obyczajów, mienia, i t. p. ale odznaczeni są nawet najła-

kawiej im nadanemi prerogatywami, przed innemi stanami w kraju. Tak błogie położenie podbitego ludu, mogące istnieć jedynie skutkiem niewysłowionej łaskawości i wielkomyślności Ruskich Monarchów, nie może nie być oceniane przez Krymskich tatarów, i najmniejsze o tém powątpiewanie, byłoby dla nich obelgą i hańbą. W obecnej chwili, przy zajściu między Państwem Rossyjskiém i Portą Ottomańską, mogą powstać pogłoski, uwłaczające wiernym poddanym tatarom, ze względu na spólność wiary z wrogami naszego Państwa i nawet pomiędzy samemi tatarami i innemi źle myślącemi ludźmi, mogą się znaleść oszczercy, szkalujący się wzajemnie. Dla tego to my, niżej podpisani, wierni Rossyi Bejowie i Murzowie Krymscy, wiedząc doskonale o jednomyślném życzeniu wiernego Cesarzowi narodu, poważamy się najusilniej upraszać JWPana, o złożenie u podnóżka Tronu Najmiłościwszego Pana naszego Mikołaja Pawłowicza nowej przysięgi niezachwianej wierności naszej z zapewnieniem, że każdy, ktoby naruszył takową, jeżeliby, nad wszelkie oczekiwanie, znalazł się ktoś podobny między tatarami, będzie ścigany i wydany przez nas na zasłużoną, jako zdrajca, karę według prawa.

«N. Cesarz Jmć, raczył rozkazać: wyrazić pomienionym bejom i murzom wdzięczność za ich przywiązanie i wiernopoddannicze uczucia, i oświadczyć, iż J. C. Mość nigdy o nich nie powątpiewał.»

— W nocy na 10 (22) Marca wyjechał z Petersburga do Warszawy P. Jenerał-Feldmarszałek Xiążę Warszawski Hrabia *Paskiewicz-Erywański.*

— Umarł tu w Petersburgu Senator, Rzeczywisty Radzca Tajny *Kajsarow.*

O CHOLERZE.

W *Petersburgu*, po 7 Marca pozostawało chorych 55 — w ciągu doby zachorow. 1 — wyzdr. 4 — umarł 2 — po 8 Marca pozostało chorych 50.

W ciągu doby zachor. 6 — wyzdr. 2 — umarło 4 — po 9 Marca pozostało chorych 50.

W ciągu doby zachor. 5 — wyzdr. 6 — umarło 5 — po 10 Marca pozostało chorych 44.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 18 Lutego (2 Marca).

Rozkaz do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego.

Z dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1854 roku.

Przez postanowienia Rady Administracyjnej.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Sprawiedliwości, mianowany: Podprokurator przy Sądzie Policyi Poprawczej Wydziału Siedleckiego, Magister Prawa Walenty Ulatowski, pełniącym obowiązki Sędziego Trybunału Cywilnego gubernii Lubelskiej w Siedlcach.

Przez rozporządzenia Kommisyj Rządowych i władz oddzielnych.

W Wydziale Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych, mianowany: Budowniczy 2 klassy Antoni Wąsowski, pełn. obow. Budowniczego powiatu Stopnickiego.

W Zarządzie Zakładów Dobroczynnych, mianowani: Członek Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Łowickiego Leopold Skarzyński, Opiekunem Prezydującym w tejże Radzie; Rachmistrz biura powiatu Łowickiego Roch Obrępalski, i Właściciel dóbr Ludwik Rudzki, Członkami tejże Rady; Patron przy Trybunale Cywilnym gubernii Radomskiej w Radomiu Daniel Wojciechowski, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Radomskiego; Właściciel dóbr Konstanty Górski, Opiekunem Prezydującym w Radzie Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Rawskiego; Właściciele dóbr: Jan Jaśkowski, Stanisław Rudnicki, Józef Popławski i Dzierżawca dóbr Stanisław Wolf, Członkami tejże Rady; Poborca Kassy powiatu Piotrkowskiego Antoni Liżewski, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dokroczynnych powiatu Piotrkowskiego; Obywatel Dymitry Szymański, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Kaliskiego; Właściciel dóbr Cyryak Karczewski, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Opatowskiego; Właściciel dóbr: Mieczysław Sierakowski, Hilary Krzeciewski, i Michał Małuja, Członkiem Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych powiatu Zamojskiego.

W Wydziale Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, mianowani: Rachmistrz 3 klassy Roman Holizer, pełn. obow. Rachmistrza 2 klassy w Wydziale dochodów niestałych Kommisyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i Kancellista Kontroli Skarbowej w Kaliszu Jan Siennicki, pełn. obow. Assystenta tejże Kontrolli.

W Okręgu Naukowym Warszawskim, mianowani: Kandydat z Instytutu Pedagogicznego w S.-Petersburgu, Mikołaj Maximow, Starszym Nauczycielem Instytutu Szlacheckiego w Warszawie: Kandydat z Instytutu Pedagogicznego w S.-Petersburgu Michał Jakimów, Młodszym Nauczycielem Instytutu Szlacheckiego w Warszawie; Guwerner w Instytucie Szlacheckim w Warszawie, Sekretarz Kollegialny Wincenty Roman, Młodszym Nauczycielem w tymże Instytucie, z pozostawieniem przy dotychczasowych obowiązkach; Nauczyciel prywatny Henryk Neusteter, Nauczyciel b. Szkoły Realnej w Szczebrzeszynie Adolf Kudasiewicz, Nauczyciel prywatny Beniamin Motier, i b. Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Królewskiej w Warszawie Franciszek Kitel, Guwernerami w Instytucie Szlacheckim w Warszawie; Młodszy Nauczyciel Gimnazyum Realnego w Warszawie Piotr Skrzypiński, Starszym Nauczycielem w temże Gimnazyum; Student Rzeczywisty Uniwersytetu w S.-Petersburgu Antoni Zakrzewski, Młodszym Nauczycielem przy Gimnazyum Realnem w Warszawie; Rzeczywisty Student Uniwersytetu w S.-Petersburgu Adam Boszko, Nauczycielem w Szkole powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie, i Kandydat Uniwersytetu w S.-Petersburgu Nikanor Lewkiew, Nauczycielem przy Szkole powiatowej Realnej w Piotrkowie.

Przeniesieni: Starszy Nauczyciel Gimnazyum Realnego w Warszawie, Radzca Kollegialny Szymon Pisulewski, na Star-

szego Nauczyciela w Instytucie Szlacheckim w Warszawie; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Królewskiej w Warszawie, Assesor Kollegialny Dominik Okniński, na Młodszego Nauczyciela do Instytutu Szlacheckiego w Warszawie; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Freta w Warszawie Mikołaj Dąbrowski, na Guwernera do Instytutu Szlacheckiego w Warszawie; Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Leszno w Warszawie Józef Górski, na Nauczyciela Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Królewskiej w Warszawie, i Nauczyciel Szkoły powiatowej Realnej w Piotrkowie Rudolf Grofe, na Nauczyciela do Szkoły powiatowej Realnej przy ulicy Freta w Warszawie.

—

Najwyższym Rozkazem, Senator Departamentów Warszawskich Senatu Rządzącego, Radzca Tajny Fundukley, mianowany został Prezesem Rady Alexandryjskiego Instytutu Wychowania Panien w Nowej Alexandryi, z pozostaniem przy dotychczasowych obowiązków.

— Namiestnik Królestwa, oświadcza podziękowanie Komitetowi, któremu poleconem zostało ułożenie projektu do nowej klassyfikacyi Urzędów Królestwa, za dokładne wykonanie poruczonej mu pracy a mianowicie: Prezydującemu, Tajnemu Radzcy Senatorowi Dmitriew, i Członkom: Tajnemu Radzcy Eliaszewiczowi, Rzeczywistym Radzcom Stanu: Biernackiemu, Le Brun, Petrow, i Radzcy Stanu Żywotkiewiczowi.

— Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolić raczył przebywającemu we Francyi wychodźcy Polskiemu, Janowi Rzepeckiemu, powrócić do kraju, bez pozostawienia mu atoli prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego, i bez powrócenia skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— N. Pan, w skutku przedstawienia JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolić raczył przebywającemu we Francyi wychodźcy polskiemu, Felixowi Gruszczyńskiemu, powrócić do kraju, bez pozostawienia mu atoli prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez powrócenia mu skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— N. Pan, w skutek przedstawionej J. C. Mości prośby o ułaskawienie Gustawa Erenberga, w roku 1839 za przestępstwo polityczne pozbawionego wszelkich praw stanu i zesłanego do robot ciężkich w Syberyi, Najmiłościwiej rozkazać raczył, uwolnić go od tychże robót, z pozostawieniem w Syberyi na osiedleniu, jeżeli obecne jego postępowanie i sposób myślenia są dobre.

— Rada Administracyjna Królestwa, postanowiła, że Ignacy Budziszewski, urodzony w roku 1806 w wsi Zakrzawo-Słomy, w pow. Ostrołęckim, który do wybuchłego rokoszu w roku 1830 służył w gałęzi Sądowej w mieście Siedlcach, w czasie zas bunku wszedł do wojska rokoszan, następnie w roku 1832, obawiając się aby nie był wzięty do wojska Rossyjskiego zbiegł za granicę i przyłączył się do Polskiej emigracyi, uznanym jest za wygnańca, i ulega karze konfiskaty majątku bądź już zasekwestrowanego, bądź następnie jeszcze wykryć się mogącego, a to wedle prawideł, postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1835 roku wskazanych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIJA.

LONDYN, *11 Marca.* Parlament Cesarski. Izba Lordów. Na posiedzeniu 9 b. m. lord Harrowby, mówiąc o powstającej obawie wtargnięcia na nowo cholery, dowodzi konieczności przedsięwzięcia niezwłocznie środków ku ulepszeniu stanu hygienicznego stolicy.

Lord Shaftesbury mówi w tymże duchu; epidemija ukazała się już w kilku miastach Szkocyi i zdaje się w obecnym razie posuwać się po linii, jaką postępowała w latach 1848 i 1849.

Lord Granville zapewnia, że Rząd pełen jest czujnosci w tym względzie i że Minister Spraw Wewnętrznych zajmuje się w tej chwili zebraniem wiadomości, zdolnych doprowadzić do wniosków o naturze środków, jakie wypadnie przyjąć, ku najskuteczniejszemu przeciwdziałaniu grożącej klęsce.

Izba nakazuje złożenie papierów, żądanych przez lorda Harrowby.

Wczora lord Shaftesbury żądał przedstawienia dokumentów, tyczących się położenia chrześcian w Turcyi. Po wymienieniu niejakich objaśnień, w których lord Clarendon brał udział, wniosek został przyjęty.

W Izbie Gmin. Adwokat jeneralny zapowiedział, iż wniesie bill o zamknięciu domów gry.

Wczora PP. Milnes, French i Herbert odroczyli swoje zapytania Ministrom, z powodu nieobecności sira James Graham i słabości lorda Johna Russell.

W odpowiedzi na pytanie lorda Jocelyn, P. Wilson odpowiedział, że okręty wojenne nie będą tykały towarów ruskich, wychodzących z portów neutralnych, będących własnością poddanych kraju neutralnego i wiezionych pod banderą również neutralną. Lord Palmerston, nadto, oznajmił, że, w przyszłym tygodniu, Rząd, po naradzeniu się z krajami sąsiedniemi, da stanowczo poznać swoje zamiary we względzie okrętów neutralnych oraz okrętów korsarskich.

(J. de S.-P.)

—

Królowa Jmć z N. Rodziną, wyjechała wczora na wyspę Wight.

— Dziś w Kawiarni Baltyckiej wywieszono następujący list lorda Clarendon do Konsula Angielskiego w Rydze:

Hotel Min. Spraw Zagr. 16 Lutego 1854.

«Hrabia Clarendon miał sobie przełożony list WPana z dnia dzisiejszego, zawierający kopiją listu z Rygi, z dnia...., w którym wyrażono żądanie wiedzieć: «jakie względy będą «okazywane przez okręty wojenne angielskie, w przypadku

«wybuchnienia wojny, dla towarów pochodzących z Rossyi, «zakupionych przez anglików, a prowadzonych na okrętach «neutralnych.» Mam sobie za obowiązek odpowiedzieć, że towary pochodzenia ruskiego, przewożone na imię i na rzecz negocyantów, zamieszkałych w Anglii i tam handel prowadzących, chociaż zakupione i wyprawione do Anglii przed wojną, nie będą oszczędzane przez okręty Królowej Jmci, chyba za szczególnemi, do przypadku danemi przez J. K. Mość instrukcyami oficerom Jej marynarki.

«Podług prawa Narodów i przyjętego obyczaju, strona wojująca ma prawo uważać za nieprzyjaciół, wszystkich, którzy mieszkają w kraju nieprzyjacielskim, lub w nim posiadają zakłady handlowe; bez względu na to, czy takowe osoby są narodu neutralnego, sprzymierzonego, lub nawet tego samego co strona wojująca, ich towary, wywożone z nieprzyjacielskiego kraju, są *res hostium*, a przeto są przedmiotem prawnej zdobyczy. Te towary również są prawną zdobyczą w takim nawet razie, kiedy należą do poddanego kraju, którego okręt je zdobywa, i kiedy są w drodze do tegoż kraju i nie ochrania to ich bynajmniej, że są wiezione na okręcie neutralnym. Zechcesz więc WPan kogo należy uprzedzić, że, w razie wojny, towary nie będą ochronione przez świadectwo od Konsula, ani przez żadne inne dokumenta, i że byłyby narażone na zabranie jako zdobycz prawna.»

— Donoszą z Southampton, że wyspa Wight będzie główną kwaterą wszystkich pułków, które będą miały udział w kompanii wschodniej.

— *Morning-Advertiser* pisze, że J. K. Wysokość Xiążę Cambridge i jenerał lord Raglan, Wódz naczelny wojsk wyprawy angielskiej na Wschód, odjadą z Londynu na teatr wojny 28 Marca, przez Paryż, Marsyliją i Maltę.

— W przeszłym tygodniu, wielka część starych murów w Edinburgu, datujących od lat czterechset, zawaliła się; mała uliczka Leith Wynd całkiem prawie, zapełniła się gruzami, pod któremi zginęło kilkoro dzieci, które tam igrały; kilka osób jest skaleczonych; sklepy z przeciwnej strony ulicy mocno ucierpiały.

Londyn, 13 Marca. Monitor Pruski z dnia 15 Marca zawiera depeszę telegraficzną z Londynu, 13 Marca, donoszącą, że na uczynione mu w Izbie Gmin zapytanie, sir J. Graham, wzręcz zaprzeczył wiadomości, jakoby on upoważnił sira Ch-Napier'a do wypowiedzenia wojny. «Owszem, dodał Minister, sir Napier ma rozkaz nie wchodzenia na morze Baltyckie wprzód, aż wojna będzie wypowiedziana.»

— Don Xavier Isturitz, Minister Hiszpański w Londynie, wyjechał na urlop do Madrytu.

— Lord Harris, z wyboru Dyrektorów kompanii Wschodnio-Indyjskiej, mianowany został Gubernatorem prezydencyi Madras.

— Przez Triest, odebrano depesze z Alexandryi po 6 Marca. Doszła tam wiadomość z Kalkutty, że kapitan angielski P. Barry został zamordowany przez Birmanów.—W Chinach Thien-Tsie został ujęty, inni mówią zamordowany, przez powstańców. — Eskadra Amerykańska odpłynęła do Japonii. *(P. P.)*

FRANCYA.

PARYŻ, *12 Marca.* W dzisiejszym numerze Monitor urzędowy zawiera rys składu armii Wschodniej. Wódz Naczelny, Marszałek de St. Arnaud, będzie miał pod swojém zwierzchnictwem dwie dywizye, dowodzone przez jenerałów Canrobert i Bosquet, korpus rezerwy pod dowództwem Xięcia Napoleona, i dywizyą rezerwy pod jenerałem Forez.

Armija liczy 14 pułków piechoty, 5 bataljonów strzelców, 6 pułków jazdy i 12 bateryj.

Podług gazety *Patrie*, nazwanie korpusu rezerwy, dane dywizyi Xięcia Napoleona, ma być rozumiane w takiem znaczeniu, że wojska te będą składały korpus rezerwy w każdej bitwie, i że przeto będą zawsze w pierwszym ogniu; *Patrie* porównywa je z byłą starą Gwardyą Napoleona I.

— Znowu rozchodzi się wieść, że Marsz. de St. Arnaud połączy w swej osobie charakter Wodza Naczelnego i Posła przy Porcie Ottomańskiej.

— Monitor zawiera rozmaite awanse w Marynarce; obejmują one 10 kapitanów okrętów, 40 kapitanów fregat i 54 lejtnantów.

— W korrespondencyi z Paryża, z dnia 10 Marca, do Nowej Gazety Pruskiej czytamy, że Cesarz miał się dać słyszeć następnie: «Wiem, że sześć miljonów akcyonistów, właścicieli, bankierów, dygnitarzy i urzędników, pisarzy, dziennikarzy i jenerałów, są przeciw mnie i przeciw wojnie; ale wiem też, że dwadzieścia miljonów kmieci, żołnierzy, podoficerów i oficerów niższego stópnia, (którzy mają jeszcze karyerę do zrobienia), są za mną i chcą wojny.» Korrespondent czyni uwagę, że co do kmieci, Cesarz mógł się pomylić w rachubie; żaden wieśniak nie jest za wojną, a francuzki mniej niż wszelki inny; zresztą powołanie do broni rezerwów, złożonych z ludzi osiadłych i żonatych, sprawiło niepomyślniejsze wrażenie, niż byłoby sprawiło wzięcie podwójnego rekruta. Zresztą ludności wiejskiej wmówiono, że wojna jest całkiem sprawą Rossyi; dla rozszerzenia tego to fałszu rozpowszechniono po wsiach krociami exemplarzy List Ludwika Napoleona, a odpowiedź Cesarza Mikołaja była tylko w gazetach, których chłopki nie czytają.

— We względzie nowej pożyczki 250 miljonów, korrespondent gazety Belgijskiej wyraża się następnie: «Pożyczka była dziś, naturalnie, wielką sprawą, zajmującą wyłącznie uwagę publiczności. Niezaprzeczenie, ten sposób subskrypcyi narodowej jest bardzo śmiały i jeżeli się uda, jak wszystko tuszyć każe, będzie miał tę zaletę, że pieniądze wyjdą niejako z głębi samejże ziemi francuzkiej. Wysokie znakomitości finansowe nie tają swego nieukontentowania, że w tej ważnej okoliczności Rząd obszedł się zupełnie bez ich udziału.

— Podług listów do gazety Augsburskiej, z dnia 9 b. m.

Rząd serio zamyśla o przedsięwzięciu dzielnych środków przeciw legitymistom i orleanistom; pięćdziesiąt kilka osób, między któremi wymieniają P. Guizot, mają być wysłane z Paryża.

— Xiążę Hohenzollern Sigmaringen, przybył do Paryża w poselstwie nadzwyczajnym od Króla Jmci Pruskiego.

— *Laplace*, korwetta parowa siły 400 koni, kapitan P. Laboureau, wypłynęła 8 b. m. z Lorient do Tulonu. Ten okręt wiezie 400 marynarzy i 100 uczniów marynarki, oraz cały ładunek *granatów duszących* (boulets asphyxiants), których jedyny skład jest w arsenale Lorient.

(*J. de S.-P.*)

TURCYA.

KONSTANTYNOPOL, *26 Lutego*. W dniu 24 b. m. odbyły się zaręczyny starszej Córki Sułtana, z synem Reszida-paszy, Ali-Halil-paszą, z wielką wystawą. Jednoczasowie, i dla utrzymania równowagi łask swoich, zlewanych na dygnitarzy, Sułtan przyrzekł w małżeństwo trzy młodsze swe Córki, synom dwóch swoich szwagrów, Mehemeta-Alego, byłego Seraskiera i Fethi-Achmesa-paszy, W. Mistrza Artylleryi, oraz synowi Abbasa-paszy, Vice-Króla Egyptu. Obrzędy zaręczyn tych ostatnich będą miały miejsce w czasie późniejszym. Wysokie Narzeczone mają około 8 lat wieku.

Czewket bey, musteszar Wielkiego Wezyratu, (posada odpowiadająca portfelowi Spraw Wewnętrznych), wyszedł do dymissyi, a na jego miejsce mianowany Szekib-bey.

Porta wyznaczyła Panu Metaxa, Posłowi Greckiemu, termin, do przedstawienia dowodów, że Rząd jego całkiem jest obcym powstaniu w Epirze, i że uczynił wszystko co od niego zależało dla poskromienia rokoszu. Jeżeli dowody takowe w tym przeciągu czasu nie będą złożone, P. Metaxa otrzyma pasport na wyjazd. (*P. P.*)

GRECYA.

ATENY, *1 Marca*. Powstanie coraz się szerzy w Tessalii i Albanii. Jenerał Rangos gdy przejeżdżał granicę, dwie kompanije wojska Greckiego poszły za nim dla przyłączenia się do powstańców. — Wiadomość o zdobyciu przez powstańców cytadelli w Arta sprawdziła się. — Wielu znanych przywodzców w dawnej wojnie greckiej udali się do Tessalii, a wielu greckich oficerów wyszli do dymissyi, zapewna w tymże celu. — Wysłańcy rokoszan zjawili się w Samos, Chios i Kandyi, dla pociągnienia ludności do powstania. — Wojska tureckie wysłane zostały na rokoszan z Saloniki pod Hamilem-paszą. — Do Samos przybył jeden statek parowy angielski i jeden francuzki. — Do Alexandryi turcy posłali 7 statków parowych dla zabrania tam 10,000 świeżego żołnierza. — Dwie korwetty parowe: jedna angielska i jedna francuzka rzuciły kotwicę w Pirei. (*P. P.*)

HISZPANIJA.

Heraldo donosi, że podpułkownik pułku Korduańskiego, don Salvador de la Torre, został rozstrzelany pod Saragossą.

(*J. de S.-P.*)

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

WIEDEŃ, *12 Marca*. Gazeta *Korrespondencya* zbija, jako całkiem płonne, obawy rozróżnienia się od nas Pruss w swém postępowaniu. Interessa Austryi, Pruss i Niemiec w ogóle, są zupełnie jednakowe w kwestyi Wschodniej.

KOPENHAGA, *10 Marca*. Ponowione zostało w Kopenhadze ogłoszenie zakazu wszelkiemu obcemu okrętowi zawijania na wystrzał działowy od jednego z fortów tutejszej stolicy, zwanej Kronenbatterie.

STOCKHOLM, *7 Marca*. Słychać o założeniu dwóch obozów, jednego w stronie północnej stolicy, drugiego pod Carlscrona.

— Młody Xiążę Oskar, Xiążę Sudermanii, urodzony 14 Grudnia 1850, jest niebezpiecznie chory; dzisiejszy biulletyn żadnej już nie zostawuje nadziei.

TURYN, *6 Marca*. Minister Spraw Wewnętrznych hrabia Pouza di San Martino, wyszedł do dymissyi, portfel jego tymczasowo przyjął P. Ratazzi, Minister Sprawiedliwości. Ta zmiana nie ma żadnego politycznego znaczenia.

GRECYA. Posłowie Austryi, Francyi, Anglii i Pruss, podali naszemu Rządowi wspólną notę, przeciw emigracyi greków do powstania, Poseł turecki podał też energiczną notę w tymże duchu. Rząd Grecyi odpowiedział, iż niema środków do poskromienia poruszenia swego ludu i że opierając się mu, wywołałby rokosz przeciw sobie samemu.

TURCYA. Donoszą z Triestu, 8 Marca, że oddział od 6,000 turków eskortowany przez okręty anglofrancuzkie, wylądował w Volo dla walczenia przeciw powstańcom w Epirze.

Z Egyptu wiadomości są po 6 Marca. Do Alexandryi przybyły dwa statki tureckie po świeże wojska; trzy inne już zabrały tam i wysadziły w Prevesa 2,500 żołnierzy dla walczenia przeciw powstańcom. — Flotta Egyptska odebrała rozkaz udania się ze Stambułu na wyspę Kandyą. Abbas-pasza jezt mocno chory. — Donoszą z Beyruth, 20 Lutego, że podług doniesień z Bagdadu, znowu się tam obawiano attaku ze strony Persyi.

— Po 6 Marca flotty sprzymierzone stały jeszcze w Beikos.

— Podług listów ze Smyrny 1 Marca, doszła tam wiadomość o powszechnem powstaniu na wyspie Samos.

LONDYN. Na Giełdzie 16 Marca, o godzinie 3 po południu (przez telegraf) Konsolidy 90⅞, 91.

PARYŻ. Na Giełdzie 16 Marca, (prze telegraf), 4½ procentowe 92 fr. 50 cent. — 3 proc. 66 fr. 50 centimów.

(*J. de S.-P.*)

Позволяется печатать. 11 Марта 1854 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.